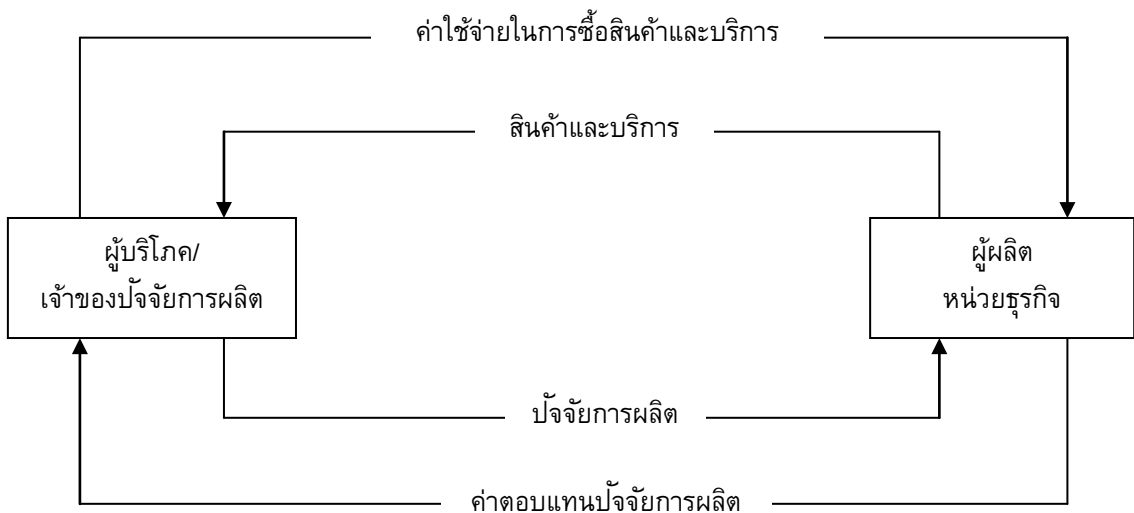

รายได้ประชาชาติ

รายได้ประชาชาติ หรือผลิตภัณฑ์ประชาชาติ หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการ
ขั้นสุดท้ายที่ประเทศผลิตได้ในระยะเวลาหนึ่ง โดยปกติคิดระยะเวลา 1 ปี

สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (Final Goods and Services) คือ สินค้าและบริการที่ผู้บริโภค
ซื้อไปเพื่อการบริโภคหรือสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคซื้อไปมิใช่เพื่อการขายต่อ

วิธีการคำนวณรายได้ประชาชาติ

1. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านมูลค่าของสินค้าและบริการที่ระบบเศรษฐกิจผลิตขึ้น
ในระยะเวลาหนึ่ง เรียกว่า "การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านผลผลิต" (**Product Approach**)
2. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้รวมที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับในระยะเวลา
หนึ่ง เรียกว่า "การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้" (**Income Approach**)
3. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายจ่ายทั้งหมดที่เจ้าของปัจจัยการผลิตใช้ไปในการ
บริโภคสินค้าและบริการ และการลงทุน เรียกว่า "การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้าน
รายจ่าย" (**Expenditure Approach**)

I การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านผลผลิต

การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านผลผลิตมีเป้าหมาย คือ การหามูลค่าของผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิในราคาทุน (Net National Product at factor Cost : NNP at factor cost)

ขั้นตอน

1. คำนวณมูลค่า "ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้นในราคาตลาด" (Gross Domestic Product at market price : **GDP at market price**)
2. จากค่า GDP จะนำมาหาค่า "ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นในราคาตลาด" (Gross National Product at market price : **GNP at market price**)
3. คำนวณหาค่า "ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิในราคาตลาด" (Net National Product at market price : **NNP at market price**)
4. ปรับค่า NNP ในราคาตลาดให้เป็น NNP ในราคาทุน (Net National Product at factor cost : **NNP at factor cost**) ซึ่งในที่นี้ คือ รายได้ประชาชาติ (**National Income : NI**) นั้นเอง

ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้นในราคาตลาด

(Gross Domestic Product at market price : **GDP at market price**)

คือ มูลค่ารวมตามราคาตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ที่ผลิตขึ้นได้ภายในอาณาเขตของประเทศนั้นๆ ในระยะเวลา 1 ปี โดยไม่คำนึงว่าผู้ผลิตจะเป็นพลเมืองของประเทศนั้นหรือไม่

การคำนวณค่า GDP มี 2 วิธี คือ

1. คิดเฉพาะมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทุกชนิดที่หน่วยธุรกิจขายให้แก่ผู้บริโภค ในระยะเวลา 1 ปี
2. คิดจากมูลค่าเพิ่ม (Value added method) โดยมูลค่าเพิ่ม คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าขายหักด้วยมูลค่าวัตถุดิบหรือสินค้าขั้นกลาง

ขั้นการผลิต	ต้นทุนการผลิต	มูลค่าของผลผลิตในแต่ละขั้น	มูลค่าเพิ่มของการผลิตแต่ละขั้น
รวม			

ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น ณ ราคาตลาด (GDP at market price) พ.ศ.2552

สาขาเศรษฐกิจ	มูลค่า (ล้านบาท)
Agriculture	1,036,586
Non-Agriculture	8,004,965
Mining and Quarrying	306,529
Manufacturing	3,087,741
Electricity, Gas and Water Supply	278,108
Construction	246,076
Wholesale and Retail Trade	1,272,556
Hotels and Restaurants	439,720
Transport, Storage and Communications	647,319
Financial Intermediation	368,831
Real Estate, Renting and Business Activities	215,839
Public Administration and Defence; Compulsory Social Security	416,087
Education	414,924
Health and Social Work	177,188
Other Community, Social and Personal Service Activities	123,912
Private Households with Employed Persons	10,135
Gross Domestic Product, (GDP)	9,041,551

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB)

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นในราคาตลาด

(Gross National Product at market price : GNP at market price)

คือ มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในราคาตลาดที่ผลิตขึ้นจากการใช้ทรัพยากรของประเทศในระยะเวลา 1 ปี โดยทรัพยากรของประเทศที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายนี้จะอยู่ภายในประเทศหรือภายนอกประเทศก็ได้

ค่า GNP สามารถหาได้โดย นำค่า GDP บวก มูลค่าสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นในต่างประเทศโดยใช้ปัจจัยการผลิตของประเทศ หักด้วย มูลค่าสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นในประเทศโดยใช้ปัจจัยการผลิตของต่างประเทศ

เนื่องจาก “มูลค่าสินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นในต่างประเทศโดยใช้ปัจจัยการผลิตของประเทศ” ก็คือ รายได้ของปัจจัยการผลิตของประเทศที่ทำงานในต่างประเทศ

และ “มูลค่าสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นในประเทศโดยใช้ปัจจัยการผลิตของต่างประเทศ” ก็คือ รายได้ของปัจจัยการผลิตต่างประเทศที่ทำงานในประเทศที่ต้องการคำนวณค่า GNP

เช่น กรณีต้องการหาค่า GNP ของประเทศไทย ก็จะสามารถหาได้จากการนำเอา GDP บวก (รายได้ของปัจจัยการผลิตไทยในต่างประเทศ หักด้วย รายได้ของปัจจัยการผลิตต่างประเทศในไทย) โดยส่วนต่างของรายได้ดังกล่าวเรียกว่า “รายได้สุทธิจากต่างประเทศ”

$$\text{GNP} = \text{GDP} + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ}$$

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิในราคาตลาด

(Net National Product at market price : NNP at market price)

คือ มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในราคาตลาด ซึ่งผลิตขึ้นโดยใช้ทรัพยากรของประเทศในระยะเวลา 1 ปี ภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการใช้ทุนของการผลิตสินค้านั้นๆ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการใช้ทุน หรือ ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินถาวร คือ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่สำรองไว้เป็นค่าซ่อมแซม ค่าเสื่อมราคา และค่าทรัพย์สินเสียหายหรือสูญหาย

$$\text{NNP at market price} = \text{GNP at market price} - \text{ค่าใช้จ่ายในการใช้ทุน (หรือค่าเสื่อมราคา)}$$

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิในราคาทุน (Net National Product at factor Cost : NNP at factor cost) หรือ รายได้ประชาชาติ (National Income : NI)

$$\text{NI} = \text{NNP at factor cost} = \text{NNP at market price} - (\text{ภาษีทางอ้อม} \text{หักเงินช่วยเหลือ})$$

รายได้ประชาชาติ ณ ราคาตลาด พ.ศ.2552

	มูลค่า (ล้านบาท)
Gross Domestic Product, (GDP)	9,041,551
Plus : Net Factor Income Payment from the Rest of the World	- 352,513
Gross National Product, (GNP)	8,689,038
Less : Provision for Consumption of Fixed Capital	1,265,666
Net National Product at market price (NNP)	7,423,372
Less : Indirect Taxes less Subsidies	910,307
National Income, (NI)	6,513,065

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB)

II การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้ (Income Approach)

Income Approach คือ การรวมรายได้ประเภทต่างๆ ที่บุคคลได้รับในฐานะเป็นเจ้าของปัจจัยในการผลิต ในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย

1. ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employees) หมายถึง ค่าตอบแทนในรูปของตัวเงิน รวมถึงสิ่งตอบแทนอื่นๆ ที่คนงานได้รับเพิ่มเติมนอกเหนือจากค่าตอบแทนในรูปตัวเงิน รวมถึงค่าตอบแทนที่จ่ายในรูปสิ่งของ

2. รายได้ของบุคคลในรูปค่าเช่า (Rental Income of Persons) หมายถึง ค่าเช่าที่เอกชนหรือบุคคลธรรมดาได้รับจากการให้เช่าทรัพย์สินเพื่อการผลิต รวมถึงการประเมินค่าเช่าในกรณีที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ได้อยู่อาศัยเอง แต่ค่าเช่าที่องค์กรธุรกิจได้รับจะไม่นำมาคิดรวม เพราะคิดรวมแล้วในยอดกำไรขององค์กรธุรกิจ

3. รายการดอกเบี้ยสุทธิ (Net Interest) หมายถึง ดอกเบี้ยที่บุคคลได้รับจากองค์กรธุรกิจและสถาบันการเงินต่างๆ **หักด้วย** ดอกเบี้ยจากหนี้สาธารณะ และ **หักด้วย** ดอกเบี้ยหนี้ของผู้บริโภค

4. กำไรของบริษัท (Corporation Profit) หรือ กำไรของนิติบุคคลที่จัดสรรก่อนหักภาษี หมายถึง กำไรที่บริษัทได้รับจากการผลิตสินค้าและบริการโดยกำไรที่นำมาคิดรวมนี้จะต้องเป็นกำไรของบริษัทก่อนหักภาษี และก่อนจัดสรรจ่ายเป็นเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น

5. รายได้ขององค์กรธุรกิจที่มีใช้นิติบุคคล (Proprietors' Income) หมายถึง กำไรและรายได้ของกิจการที่ไม่อยู่ในรูปของบริษัท เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว การประกอบอาชีพอิสระ ห้างหุ้นส่วน สหกรณ์ประเภทต่างๆ

6. รายได้ของรัฐบาล (Government Income) จากทรัพย์สินและการประกอบการ เช่น ค่าเช่า ดอกเบี้ย และเงินปันผล หรือกำไรจากการดำเนินกิจการรัฐวิสาหกิจ

รายได้ที่ไม่นำมาคิดรวมในรายได้ประชาชาติ

1. เงินโอน (Transfer Payments) คือ เงินต่างๆ ที่บุคคล องค์กรธุรกิจหรือรัฐบาลจ่ายให้แก่ประชาชน โดยที่ผู้รับไม่มีส่วนร่วมในการผลิตหรือไม่ก่อให้เกิดผลทางการผลิตสินค้าและบริการ เป็นเพียง "การโอนอำนาจซื้อ" (Purchasing Powers) จากผู้ให้ไปยังผู้รับเท่านั้น

เงินโอนสามารถแยกได้ 3 ประเภท ตามชนิดของผู้ให้ คือ เงินโอนส่วนบุคคล เงินโอนนิติบุคคล และเงินโอนจากรัฐบาล

2. เงินที่ได้รับจากการชำระหนี้หรือจากการขายทรัพย์สินที่มีอยู่แล้ว เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ได้เป็นผลเนื่องจากการผลิต แต่เป็นการเปลี่ยนรูปสินทรัพย์จากลูกหนี้หรือทรัพย์สินที่มีอยู่แล้วเป็นเงินสดเท่านั้น

3. เงินที่ได้รับจากการกระทำผิดกฎหมาย

รายได้ประชาชาติจำแนกตามประเภทรายได้ ปี 2552

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)
ค่าตอบแทนแรงงานของลูกจ้าง	2,662,311
รายได้จากการประกอบกิจการที่มีโชตินิติบุคคล	2,409,062
รายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือนและสถาบันที่มีได้แสวงหากำไร	494,859
เงินออมของนิติบุคคลและรัฐวิสาหกิจ	623,000
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	457,219
เงินโอนนิติบุคคล	20,856
รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบกิจการของรัฐ	90,674
หัก ดอกเบี้ยหนี้บริโภคของครัวเรือน	127,672
หัก ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ	117,244
รายได้ประชาชาติ (NI)	6,513,065

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB)

III การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

Expenditure Approach คือ การคำนวณรายได้ประชาชาติ โดยนำเอารายจ่ายของครัวเรือนในการซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายรวมกัน ในระยะเวลา 1 ปี

รายจ่ายของครัวเรือนนี้สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (Personal Consumption Expenditures : C)
2. รายจ่ายเพื่อการลงทุนภายในประเทศของเอกชน (Personal Investment Expenditures : I)
3. รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการภาครัฐ (Government Purchases of Goods and Services : G)
4. การส่งออกสุทธิ (Net Export : X - M)

1. รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน (C)

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน หมายถึง “รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นใหม่ ในงวดที่คิดรายจ่ายนั้น โดยเอกชน บุคคลธรรมดา และสถาบันที่ตั้งขึ้นโดยไม่หวังกำไร” ประกอบด้วย รายจ่ายสำหรับสินค้าถาวร รายจ่ายสำหรับสินค้าไม่ถาวร และรายจ่ายสำหรับการบริการ และได้รวมถึงรายจ่ายที่ไม่ได้อยู่ในรูปตัวเงินด้วย

2. รายจ่ายเพื่อการลงทุนในประเทศของเอกชน (I)

รายจ่ายเพื่อการลงทุนในประเทศของเอกชน หมายถึง “รายจ่ายของเอกชน องค์กรธุรกิจ และสถาบันที่ตั้งขึ้นโดยไม่หวังกำไร ในการซื้อทรัพย์สินถาวรที่ใช้ในการลงทุน” ซึ่งประกอบด้วย

1. รายจ่ายในการก่อสร้าง อาคาร สถานที่ทำการ สำนักงาน ขึ้นใหม่ (New Constructions) ซึ่งรวมถึงการก่อสร้างบ้านที่พักอาศัยขึ้นใหม่ของบุคคลธรรมดาด้วย
2. รายจ่ายในการซื้อเครื่องมือถาวรที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ รายจ่ายในการซื้อสินทรัพย์ประเภททุน
3. ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ (Change in business inventories) โดย

$$\text{ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ} = \text{มูลค่าสินค้าคงเหลือปลายปี} - \text{มูลค่าสินค้าคงเหลือต้นปี}$$

พิจารณา 2 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 : สมมติให้ทุกปีมีการผลิตสินค้ามูลค่า 100 บาท หากพบว่า ณ วันที่ 1 มกราคม 2555 มีสินค้าคงเหลือมูลค่า 10 บาท และวันที่ 31 ธันวาคม 2555 มีสินค้าคงเหลือมูลค่า 12 บาท

กรณีที่ 2 : สมมติให้ทุกปีมีการผลิตสินค้ามูลค่า 100 บาท หากพบว่า ณ วันที่ 1 มกราคม 2555 มีสินค้าคงเหลือมูลค่า 10 บาท และวันที่ 31 ธันวาคม 2555 มีสินค้าคงเหลือมูลค่า 7 บาท

สรุปได้ว่า

- ถ้าส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือมีค่าเป็นบวก แสดงว่า สินค้าที่ขายได้ในปีที่พิจารณามีจำนวนหรือมูลค่าน้อยกว่าสินค้าที่ผลิตได้ในปีเดียวกัน
- ถ้าส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือมีค่าเป็นลบ แสดงว่า สินค้าที่ขายได้ในปีที่พิจารณามีจำนวนหรือมูลค่ามากกว่าสินค้าที่ผลิตได้ในปีเดียวกัน

3. รายจ่ายเพื่อการซื้อสินค้าและบริการภาครัฐ (G) ได้แก่

1. รายจ่ายประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าล่วงเวลา
2. รายจ่ายสุทธิในการซื้อสินค้า และบริการจากองค์กรธุรกิจ
3. รายจ่ายสุทธิในการลงทุนและรายจ่ายในการป้องกันประเทศ

แต่สำหรับรายจ่าย ประเภทเงินโอน เงินสงเคราะห์ต่างๆ และรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุน ที่ให้แก่องค์กรธุรกิจ ค่าดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ จะไม่นับรวมในยอดรายจ่ายของรัฐบาล เนื่องจากการจ่ายให้โดยรัฐบาลไม่ได้รับสินค้าตอบแทน

4. การส่งออกสุทธิ (X – M)

การส่งออกสุทธิ หมายถึง รายได้สุทธิที่เกิดจากการส่งสินค้าและบริการไปจำหน่ายต่างประเทศ การลงทุนในต่างประเทศ และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

เมื่อรวมรายจ่ายต่างๆ ทั้ง 4 ประเภทจะได้ค่า GDP ของประเทศ คือ

$$\text{GDP} = \text{C} + \text{I} + \text{G} + (\text{X} - \text{M})$$

รายได้ประชาชาติทางด้านรายจ่าย ปี 2552

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)
รายจ่ายในการอุปโภคบริโภคของประชาชน (C)	4,993,302
รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (G)	1,213,928
รายจ่ายในการลงทุนในประเทศของเอกชน (I)	2,181,821
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	-261,315
มูลค่าสินค้าและบริการส่งออก (X)	6,180,052
หัก มูลค่าสินค้าและบริการนำเข้า (M)	5,226,526
ความคลาดเคลื่อนทางสถิติ	-39,711
ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น (GDP)	9,041,551

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB)

นอกจากค่า GDP, GNP, NNP และ NI แล้ว ยังมีค่าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของรายได้ประชาชาติอีกคือ

รายได้ส่วนบุคคล (Personal Income : PI) คือ รายได้ทั้งหมดที่ตกถึงมือบุคคล ซึ่งคิดเฉพาะเงินได้ที่ตกทอดถึงมือบุคคลจริง โดยไม่คำนึงว่าเป็นรายได้ที่บุคคลได้รับในฐานะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตหรือไม่ และไม่คิดรวมรายได้ส่วนที่ไม่ตกทอดไปถึงมือบุคคล แม้ว่าจะเป็นรายได้ที่เป็นผลตอบแทนของเจ้าของปัจจัยการผลิตก็ตาม ดังนั้น

$$\text{PI} = \text{NI} - \text{รายได้ที่อยู่ใน NI แล้วแต่เป็นรายได้ที่บุคคลไม่ได้รับ} \\ + \text{รายได้ที่ไม่อยู่ใน NI แต่เป็นรายได้ที่บุคคลได้รับ}$$

หรือ $PI = NI - [\text{ภาษีเงินได้นิติบุคคล} + \text{เงินออมของนิติบุคคล} + \text{เงินโอนจากนิติบุคคลให้รัฐบาล} + \text{รายได้ของรัฐบาล}] + [\text{ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ} + \text{ดอกเบี้ยหนี้ของผู้บริโภค} + \text{เงินโอนจากรัฐบาล} + \text{เงินโอนจากต่างประเทศ} + \text{ผลตอบแทนจากการประกันสังคม}]$

รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงหรือรายได้สุทธิส่วนบุคคล (Disposable Personal Income : DI) คือ รายได้ที่ประชาชนสามารถใช้จ่ายและเก็บออมได้ทั้งหมด ซึ่ง DI จะแสดงถึง "อำนาจซื้อ" (Purchasing Power) ที่แท้จริงของประชาชน

$$DI = PI - \text{ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล} - \text{เงินโอนให้รัฐบาล} - \text{เงินสมทบประกันสังคม}$$

การประมาณรายได้ รายจ่าย และการออมทรัพย์สินส่วนบุคคล ปี 2552

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)
รายได้ส่วนบุคคล (PI)	6,019,988
หัก ภาษีเงินได้	188,362
หัก เงินโอนให้รัฐบาล	6,195
หัก เงินสมทบการประกันสังคม	29,510
รายได้พึงจ่ายใช้สอย (DI)	5,795,921
หัก รายจ่ายของครัวเรือน	5,136,362
รายจ่ายเพื่อการบริโภค	4,993,302
ดอกเบี้ยหนี้บริโภค	127,672
เงินโอนให้ต่างประเทศ	15,388
เงินออมของครัวเรือน (Personal Savings)	659,559

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB)

รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (Per Capita Income) คือ รายได้ถัวเฉลี่ยของบุคคลในประเทศ สามารถคำนวณจาก ค่า GDP, GNP, NI, PI หรือ DI แล้วหารด้วยจำนวนประชากร โดยมีประโยชน์สำหรับเปรียบเทียบฐานะเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และยังสามารถแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของประชากรในประเทศโดยเฉลี่ยว่าสูงหรือต่ำอย่างไร และแสดงถึงระดับการครองชีพโดยเฉลี่ยของคนในประเทศว่ามีความอยู่ดีกินดีหรือไม่

รายได้ประชาชาติที่แท้จริงหรือรายได้ประชาชาติ ณ ราคาคงที่

คือ มูลค่าของรายได้ประชาชาติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยคิดในราคาของปีใดปีหนึ่งที่ต้องการใช้เป็นปีหลักสำหรับการเปรียบเทียบ ซึ่งปีหลักดังกล่าวเรียกว่าเป็น "ปีฐาน"

การหารายได้ประชาชาติที่แท้จริงสามารถคำนวณได้ทั้งจากค่า GDP, GNP หรือ NI ได้ทั้งหมด

Real GDP (GDP at Constant Prices) and Money GDP (GDP at Current Prices)

$$\text{Real GDP ปีที่ } n = \frac{\text{GDP at Current Price ของปีที่ } n}{\text{GDP Price Index ของปีที่ } n} \times 100$$

ตัวอย่าง ถ้า GDP at Current Price .ในปี 2550 มีมูลค่า 4,500 ล้านบาท GDP Price Index (GDP deflator) ของปี 2545 เท่ากับ 148 จงหา Real GDP ของปี 2550

ประโยชน์ของตัวเลขรายได้ประชาชาติ

ตัวเลขรายได้ประชาชาติที่คำนวณได้ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ และการเปลี่ยนแปลงฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะเวลาสั้นๆ โดยสิ่งอื่น ๆ คงที่ เช่น จำนวนประชากร ระดับราคาสินค้า เป็นต้น เนื่องจากการคำนวณตัวเลขรายได้ประชาชาติทำได้ 3 วิธี การคำนวณแต่ละวิธีต่างก็ให้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน

1. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านผลผลิต (Product Approach) ทำให้ทราบว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างไร สามารถผลิตสินค้าและบริการในแต่ละสาขาเศรษฐกิจได้เป็นสัดส่วนเท่าใดของมูลค่าสินค้าและบริการทั้งหมดที่ประเทศผลิตขึ้นมาได้ เช่น การผลิตทางการเกษตรเป็นสัดส่วนเท่าใดของ GNP หรือ GDP เป็นต้น ทำให้รู้ว่าควรจะมีส่งเสริมการผลิตในสาขาใดบ้าง ตัวเลข GNP ยังมีประโยชน์ในการศึกษาถึงการใช้จ่ายประโยชน์ในทรัพยากรของประเทศในระยะสั้น กล่าวคือ แสดงให้เห็นว่าจากจำนวนทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น ประเทศได้สามารถผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายขึ้นมาได้เป็นมูลค่าเท่าใด รวมถึงแสดงระดับการจ้างงานในระยะสั้น ตัวเลข NNP ใช้สำหรับวัดอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และระดับการจ้างงานในระยะยาว เพราะ NNP แสดงให้เห็นว่าภายหลังที่ได้หักค่าเสื่อม ค่าสึกหรอของเครื่องมือเครื่องจักร สินทรัพย์ประเภททุนแล้ว ประเทศสามารถผลิตสินค้าและบริการซึ่งสามารถนำไปใช้ในการอุปโภคบริโภค และการลงทุนได้เป็นมูลค่าเท่าใด

สำหรับค่า NI ใช้วัดรายได้ที่เกิดจากการผลิตโดยตรง DI ให้ในการคาดคะเนการใช้จ่ายในการบริโภคและเงินออมของบุคคลในประเทศ

2. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach) แสดงให้เห็นว่าลักษณะการใช้จ่ายของประเทศเป็นอย่างไร รายจ่ายในการบริโภค รายจ่ายในการลงทุน รายจ่ายของรัฐบาล รายจ่ายในการซื้อสินค้าเข้า และในการลงทุนของต่างประเทศ และรายได้จากการขายสินค้าออก และจากการลงทุนในต่างประเทศมีมูลค่าเท่าใด เป็นสัดส่วนเท่าใดของรายได้ประชาชาติ ถ้าสัดส่วนของรายจ่ายในการลงทุนสูงก็แสดงว่า ในระยะยาวประเทศจะมีความเจริญทางเศรษฐกิจในระดับสูงด้วย เพราะมีการขยายตัวในกำลังการผลิต ทำให้สามารถผลิตสินค้าและบริการได้มากขึ้น

3. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้ (Income Approach) แสดงให้เห็นว่ารายได้ของประชากรของประเทศได้มาในรูปใดบ้าง นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นลักษณะการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน เช่น ถ้ารายได้จากองค์กรธุรกิจที่มีได้เป็นนิติบุคคลเป็นสัดส่วนที่สูงในรายได้ประชาชาติ แสดงว่า ลักษณะขององค์กรธุรกิจของประเทศนั้น ส่วนใหญ่เป็นองค์กรธุรกิจเล็กๆ ที่บุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของ หรือห้างหุ้นส่วน เป็นต้น องค์กรธุรกิจใหญ่ที่อยู่ในรูปของบริษัทยังมีอยู่น้อย

4. ค่าตัวแปรต่างๆ ในบัญชีรายได้ประชาชาติให้ประโยชน์ในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสถานะในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ศึกษาเปรียบเทียบต่างช่วงเวลาเพื่อดูการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งคำนวณหาอัตราการเปลี่ยนแปลง เพื่อทราบถึงความเจริญเติบโตหรือภาวะซบถกันของระบบเศรษฐกิจโดยรวมหรือสาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ

5. ค่ารายได้ประชาชาตินำมาใช้เป็นเป้าหมายในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ มักจะต้องระบุเป้าหมายไว้ว่าต้องการรายได้ประชาชาติ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล มูลค่าสินค้าส่งออก สินค้านำเข้า มูลค่าสินค้าและบริการในภาคเศรษฐกิจต่างๆ และการลงทุน ฯลฯ เพิ่มในอัตราร้อยละเท่าใดในช่วงแผนพัฒนาฯ เพื่อที่จะได้สามารถจัดสรรงบประมาณในการพัฒนา และวางนโยบายเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็ว และบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่กำหนดไว้ และเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น ที่มีผลทำให้การเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงๆ แตกต่างไปจากเป้าหมายที่กำหนดไว้

6. เป็นเครื่องวัดระดับความสำเร็จของนโยบายและมาตรการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือแก้ปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ตามที่รัฐบาลต้องการ

7. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยการสร้างแบบจำลองระบบเศรษฐกิจมหภาคเพื่อวิเคราะห์บทบาทความสำคัญของแต่ละสาขาเศรษฐกิจ กำหนดเป้าหมายในการผลิต การบริโภค และการลงทุน ตลอดจนการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับรายได้ประชาชาติ

รายได้ประชาชาตินั้นแสดงให้เห็นมูลค่าของสินค้าและบริการที่ประเทศหนึ่ง สามารถผลิตขึ้นมาได้ในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง รายได้ประชาชาติที่คำนวณได้เป็นเครื่องชี้วัดคร่าวๆ ถึงการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตามในการนำรายได้ประชาชาติมาใช้ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ เราจะต้องคำนึงถึงข้อบกพร่องบางประการของรายได้ประชาชาติเสียก่อน กล่าวคือ

1) สินค้าและบริการขั้นสุดท้ายบางอย่างได้มีการผลิตจริง แต่ไม่ได้ซื้อขายผ่านตลาด จึงไม่มีการบันทึกไว้ในบัญชีรายได้ประชาชาติ ทำให้ตัวเลขรายได้ประชาชาติ ที่คำนวณได้ต่ำกว่าความเป็นจริง เช่น การทำงานบ้านของแม่บ้าน การซ่อมแซมน้ำประปาและไฟฟ้าเอง การเพาะปลูกเพื่อบริโภคเอง เป็นต้น

2) สินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่มีการผลิตและซื้อขายกันจริง แต่ไม่มีการบันทึกนับรวมไว้ในบัญชีรายได้ประชาชาติเนื่องจากเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เช่น ผิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า การพนัน โสเภณี เป็นต้น

3) รายได้ที่เกิดจากอาชีพอิสระต่างๆ ที่ไม่มีการบันทึกหรือบันทึกต่ำกว่าความเป็นจริง เช่น แมคคาฮาบเร่ แผงลอย บริการมอเตอร์ไซด์รับจ้าง บริการตัดเสื้อหรือเสริมสวย ที่ไม่ได้จดทะเบียนการค้า เป็นต้น มีผลทำให้ตัวเลขรายได้ประชาชาติต่ำกว่าที่เป็นจริง

4) ตัวเลขรายได้ประชาชาติมิได้ให้ความสำคัญของเวลาว่าง หรือเวลาพักผ่อนของบุคคล ซึ่งการพักผ่อนหย่อนใจของบุคคลเป็นเครื่องชี้ถึงสวัสดิการของคนในสังคมอย่างหนึ่ง การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งมีรายได้ประชาชาติมาก ก็หมายความว่าคนในประเทศนั้นมีเวลาพักผ่อนน้อย ทำให้สวัสดิการของคนในสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนลดลงได้ แต่ถ้าคนในประเทศลดเวลาการทำงานลงเพื่อให้มีเวลาในการพักผ่อนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มสวัสดิการของคนในสังคมก็ย่อมยอมรับรายได้ที่ลดลง

5) ตัวเลขรายได้ประชาชาติมิได้แสดงให้เห็นถึงการกระจายสินค้าและบริการว่าถูกแบ่งสรรกันอย่างไร บางประเทศอาจแบ่งสรรสินค้าและบริการให้ประชาชนค่อนข้างเท่าเทียมกัน แต่บางประเทศอาจจัดสรรสินค้าและบริการแก่ประชาชนไม่เท่าเทียมกัน ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ เช่น ประเทศที่มีตัวเลขรายได้ต่อบุคคลค่อนข้างสูง แต่การกระจายรายได้เหลื่อมล้ำกันมาก ประชาชนส่วนใหญ่ยากจนขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภค ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าประชาชนของประเทศนั้นมีความกินดีอยู่ดี นอกจากนั้นการที่มีการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายเพิ่มมากขึ้น อาจเป็นการผลิตที่มีผลกระทบในทางลบต่อสังคมส่วนรวมได้ เช่น บุหรี่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนังสือลามก สินค้าฟุ่มเฟือยอื่นๆ เป็นต้น

6) รายได้ประชาชาติไม่คำนึงถึงความเสียหายที่การผลิตต่างๆ ก่อให้เกิดขึ้นแก่สังคม กล่าวคือ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตโดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมจะส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางด้านมลภาวะต่างๆ เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย ภาวะพิษ การจราจรที่ติดขัด ปัญหามลพิษ หรือการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจบางชนิด เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนและสวัสดิการทางเศรษฐกิจลดลงและความเสียหายที่สังคมได้รับ (Social Cost) จากมลภาวะนั้นๆ ไม่ได้ถูกนำมาหักในรายได้ประชาชาติ ดังนั้นตัวเลขรายได้ประชาชาติจึงแสดงสวัสดิการทางเศรษฐกิจที่สูงเกินความเป็นจริง